Sportvrijwilligers in de hoofdrol

Vrijwilligers heb je in alle soorten en maten. Er is één ding dat hen verbindt: zonder hen zouden allerlei maatschappelijke en sociale initiatieven niet bestaan, zonder hen zouden veel sport- en cultuurorganisaties omvallen, zonder hen zou de lokale samenleving veel kleur verliezen.

Bij de verkiezingen voor de beste Lelystadse sporters van 2023 stonden eerder dit jaar in de Agora ook vier sportvrijwilligers centraal. Want zonder de inzet van mensen die zich vrijwillig voor hun sportvereniging inzetten, zou Lelystad geen rijk sportleven kennen. Sterker: er zouden geen verenigingen zijn.

Voor iedereen is er wel een uitdagende sportvrijwilligersfunctie beschikbaar. Laat je inspireren door deze vier. Wil je hun hele verhaal lezen? Scan dan de qr-code.

Wilt u het volledige verhaal van deze inspirerende vrijwilligers weten? Scan dan de qr-code.

‘Goed voor mijn persoonlijke ontwikkeling’

Jake Andreas is secretaris in het bestuur van voetbalclub SV Lelystad ’67 en geeft daar keeperstrainingen. Hij maakt eigenhandig korte metten met het vooroordeel dat vrijwilligerswerk vooral iets is voor pensionado’s, al is hij met zijn 26 lentes ook wel een opvallend jonge verschijning als vrijwilliger. ‘Het kost energie, maar het levert ook ontzettend veel energie op.’

Het is niet dat hij zich verveelde. ‘Ik ben operationeel directeur bij een marketingbureau en heb een druk leven. Maar dat vind ik ook leuk, ik kan niet stilzitten. Ja, het is soms een hele puzzel alles in elkaar te laten passen. Maar dat lukt altijd wel.’

Jake hoopt met zijn kennis en kunde van waarde te kunnen zijn voor de club SVL. ‘Het geeft een goed gevoel iets bij te dragen.’ Maar, laat daar ook geen misverstand over bestaan, hij haalt er zelf ook ontzettend veel uit. ‘Ik was nieuw in Lelystad. Naar de club gaan was voor mij een manier om mensen te leren kennen, een sociaal netwerk op te bouwen.’ Met het vervullen van de voor hem nieuwe functie van secretaris in het bestuur hoopt hij zelf ook dingen te leren.

‘Zoiets is toch goed voor je persoonlijke ontwikkeling. En dat neem je ook weer allemaal mee in je zakelijke leven. Mijn liefde voor de sport maakt dit mogelijk, maar op deze manier kan ik ook iets bijdragen aan de club. En het gevoel dat dat geeft, en de energie, dat gun ik iedereen. Bovendien, daar geloof ik heel sterk in: als je goed geeft, zul je ook goed terugkrijgen.’

‘Je staat er nooit alleen voor’

Ken Brocklebank kwam in 1979 in Lelystad wonen en ging onmiddellijk op zoek naar een voetbalclub. De liefde voor voetbal zit diep bij de oorspronkelijk uit Manchester afkomstige Ken en zijn buurman was een oud-profvoetballer die hem meenam naar Unicum. En nu is het 45 jaar later, en heeft Ken al decennia aan vrijwilligerswerk bij Unicum achter de kiezen, als trainer en in het bestuur.

De reden om zich vrijwillig in te gaan spannen voor voetbalclub Unicum was niet alleen de liefde voor de sport.

‘Het was voor mij ook een manier om in te burgeren. 99 Procent van alle vrienden die ik heb, heb ik via deze club leren kennen.’

‘Unicum is een maatschappelijk sensitieve en actieve club. We liggen hier middenin een woonwijk. Kinderen uit de buurt voetballen hier en groeien met de club op. Het is een warme, sfeervolle vereniging. Het clubgevoel leeft hier enorm. Lelystad heeft veel voetbalminded mensen. Ik zie hier nu kinderen en kleinkinderen van mensen die ik vroeger zelf nog getraind heb.’ Ken is iemand die niet stil kan zitten. ‘En ik ben een voetbalbeest, dus ik haal hier heel veel plezier uit. Je bent onder de mensen, je bent maatschappelijk bezig, je bent sociaal actief.’

Hij raadt iedereen aan actief te worden. ‘Je krijgt er zoveel voor terug. Waardering, maar ook het werken in teamverband. Je staat er nooit alleen voor.’

‘Zo hoort sport te zijn!’

Henk Bergsma is vrijwilliger bij korfbalvereniging Exakwa. Hij heeft in een verder verleden een tijd in het bestuur van de vereniging gezeten, was er toen een tijdje niet bij betrokken, maar sinds hij in 2012 met pensioen is gegaan, mag de club zich weer op zijn aanwezigheid en inzet verheugen.

‘We zijn hier elke maandag met een groep pensionado’s bij elkaar om allerlei technische dingen op te lossen. Er is ook een groep die elk jaar weer wordt opgeroepen als de veldcompetitie begint, om daarbij te helpen en we hebben een ‘Blazersensemble’. Die gaan met bladblazers aan de slag om de velden schoon te maken.’

Henk is als vader van een korfballend kind bij de club betrokken geraakt. ‘Ik ben hier altijd met veel plezier naartoe gegaan. Mijn zoon heeft op het hoogste niveau gekorfbald. Hij heeft hier altijd een fantastische begeleiding gehad. Ik vind, dan moet je ook wat terugdoen.’ Daarnaast is het de liefde voor het korfbal die hem drijft. ‘Het is de meest emancipatoire sport die er bestaat. Alles vindt hier plaats op basis van gelijkwaardigheid. Man en vrouw zijn gelijk. Dat heeft me altijd getriggerd.’ Die gelijkheid creëert namelijk ook mede de (goede) sfeer.’

Zijn advies voor mensen die twijfelen over een vrijwilligersfunctie? ‘Kijk naar wat je ligt. Ga op zoek naar je intrinsieke motivatie: waar wil ik me hard voor maken? En doe het dan gewoon! Er is voor iedereen wel iets.’

‘Het is de sfeer die het uniek maakt’

Raymond Zuidwijk is nu zo’n acht jaar vrijwilliger bij Handboogschietvereniging Artemis. Eerst werd hij lid, maar toen hij vrijwel meteen was bevangen door het handboogvirus, ging hij zich ook als vrijwilliger inzetten. ‘Bij alle sporten die ik van jongs af aan heb gedaan, heb ik me ook ingezet als vrijwilliger. Ik vind dat gewoon leuk. Ik wil ook iets te doen hebben.’ Daarnaast is het de sfeer bij Artemis die hem trof. ‘Er komen hier schutters uit alle windstreken. Iedereen accepteert elkaar zoals die is.

Het is een sport waar jong en oud aan meedoen. Het sociale gevoel op de club is heel groot. Het is de sfeer die het uniek maakt. Niets moet, alles mag.’

Ja, zelfs bij een hechte club als Artemis is het wel eens moeilijk vrijwilligers te vinden. ‘Maar het werkt op persoonlijke benadering. Zelf is mij ooit gevraagd of ik trainer wilde worden. Ik zei: “Maar dat kan ik niet!” Het werd wel in mij gezien. Ik heb de cursus doorlopen en ben nu trainer, en ik vind dat ontzettend gaaf! Ik had ook thuis op de bank kunnen gaan zitten, maar hier kan ik mijn ei kwijt. Ga daarom op zoek naar iets wat je leuk vindt. Als je het niet leuk vindt, is het niet volop te houden. Maar voor iedereen is er wat, en soms kun je jezelf ook nog verbazen. Gewoon doen!’

Bent u geïnspireerd geraakt voor vrijwilligerswerk bij één van deze organisaties? Scan de qr-code en meld u aan.

Of wilt u graag vrijwilligerswerk doen, maar weet u nog niet wat of waar? Via Welzijn Lelystad is er een enorm aanbod van allerlei verschillende soorten vrijwilligerswerk in Lelystad te vinden. De vorig jaar vernieuwde portal biedt een mooi overzicht van vraag en aanbod. Ben je naar iets leuks op zoek?

Kijk dan snel op de site:
vrijwilligerslelystad.nl.

welzijn lelystad
vrijwilligers centrale

www.vrijwilligerslelystad.nl
vrijwilligerscentrale@welzijnlelystad.nl